

'Houtsnijden is rustgevend, bijna monnikenwerk' Harry Leurink (houtkunstenaar)

Kunstenaar Harry Leurink noemt zich liever monumentaal beeldhouwer dan houtsnijder. En terecht. Zijn werk is groots en viert het leven in alle vormen en maten. Zelfs als het om een houten grafzuil gaat. "Houtbewerking heeft zo'n truttig imago en dat heeft niets te maken met wat ik hier doe."

Houtsnijwerk, dat is toch met bloemen, takken en vogeltjes?

"Ha, ha. Dat is meer de Oostenrijkse traditie. Daar heb ik niets mee. Ik verwerk boomstammen tot enorme duizendpoten en miërenleeuwen. Met guts en beitel maak ik grote panelen en reliëfs met vette karpers, darwinvinken en mijn hond Bella. Dieren komen altijd voor in mijn werk, meestal als half mens. Ik heb geen boodschap, maar als ik iets zou willen zeggen dan is het dat wij niet alleen zijn en in ieder geval niet het centrum van het leven. Veel mensen vergeten dat wel eens."

Dan zit je hier bij Wolfheze zeker op de goede plek? "Dit is een geweldige plek. Hier recht achter is een ven. Schuin links hebben dassen een burcht gemaakt en aan de rechterkant heeft een vosje zijn hol. Voor mijn werk is het bijzondere licht in dit gebied het belangrijkste. Vooral 's avonds is het licht bijna bruingelig, waardoor alles een prachtige warme gloed krijgt. Ik wandel hier graag en voel mij erg verbonden met deze plek."

Hoe ben je houtkunstenaar geworden? "Na de kunstacademie zat ik in allerlei bandjes en maakte ik muziek voor toneelvoorstellingen. Tot ik afknapte op de Randstad en de stress. Ik wilde naar een overzichtelijker leven, dicht bij de natuur. Ik ben in het bos gaan werken en toen

Natuurmonumenten op zoek was naar een gedenksteen, kwam ik op het idee om een houten bank te maken in de vorm van een libel. Vanaf dat moment wist ik wat ik wilde."

Wat doet het werken met hout voor je? "Houtsnijden is rustgevend, bijna monnikenwerk. Guts voor guts ga je verder. Het is heel arbeidsintensief en langzaam. Het heeft ook geen zin om op deadline proberen te werken. Als ik merk dat ik moe word, stop ik. Je moet er helemaal in zitten, anders krijg je het niet zoals je wilt. Hout vraagt je volledige aandacht."

Dan moet een grafsteen wel extra intensief zijn... "Dat is het ook. Mensen komen hier met hun verdriet. Het geeft ze troost te zien dat er zoveel aandacht en zorg nodig is om een gedenksteen van hout te maken. Bij een overlijden gaat alles al zo snel. Hier komen mensen tot rust. Ze kunnen zelfs meehelpen. En het mooie van hout is dat het op den duur verweert, net als rouw ooit zal slijten."

HOUT IS (BIJNA) VOOR DE EEUWIGHEID

Houtkunstenaar Harry Leurink werkt met allerlei soorten Nederlands hout: iep, populier en eik. Zijn eikenhout heeft hij het liefst uit de bossen rond Lochem omdat daar de rijke grond voor mooie stammen zorgt. De arme bodem van de Veluwe levert 'miezerig' en grillig hout op, weinig bruikbaar voor een houtsnijder. Het voordeel van eiken is dat het ontzettend hard en duurzaam is. "Mijn werk kan honderden jaren mee, en hoeft niet zoals schilderkunst te worden behandeld en geprepareerd. Dat er een barst in komt en het gaat ververen als je het werk buiten zet, dat hoort erbij. Hout heeft een ziel."

